

Sygn. akt XI Ka 26/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSO Arkadiusz Śmiech (spr.)

Sędziowie SO Ewa Bogusz- Patyra

SO Elżbieta Daniluk

Protokolant Małgorzata Dubiel

przy udziale Prokuratora Krzysztofa Rubika

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2014 roku

sprawy A. M. (1) i J. M.

oskarżonych z art. 43 pkt. 1 Ustawy z dnia 26.10.1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w zw. z art. 12 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 16 października 2013 roku sygn. akt II K 498/12

I. uchyla zaskarżony wyrok;

II. przyjmując, iż oskarżeni A. M. (1) i J. M. w okresie od stycznia do 23 czerwca 2008 roku w miejscowości J. gmina S. województwa (...), jako sprzedający w sklepie spożywczo–przemysłowym należącym do A. M. (1), dopuścili do spożywania w sklepie i jego obrębie zakupionego przez klientów piwa, czym wykroczyli przeciwko przepisom porządkowym o zachowaniu się w miejscach publicznych, co stanowi wykroczenie z art. 54 k.w. i postępowanie karne o ten czyn na podstawie art. 5 § 1 pkt. 4 k.p.s.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w. umarza;

III. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

XI Ka 26/14

UZASADNIENIE

A. M. (1) został oskarżony o to, że w okresie od bliżej nie ustalonego dnia stycznia 2008 roku do 23 czerwca 2008 roku w miejscowości J. gmina S. woj. (...) w sklepie spożywczo - przemysłowym należącym do A. M. (1) wielokrotnie sprzedawał alkohol w postaci piwa na miejscu wbrew warunkom sprzedaży działając w warunkach czynu ciągłego,

tj. o czyn z art. 43 pkt 1 Ustawy z dnia 26.10.1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w zw. z art. 12 kk.

J. M. została oskarżona o to, że w okresie od bliżej nie ustalonego dnia stycznia 2008 roku do 23 czerwca 2008 roku w miejscowości J. gmina S. woj. (...) w sklepie spożywczo - przemysłowym należącym do A. M. (1) wielokrotnie sprzedawała alkohol w postaci piwa na miejscu wbrew warunkom sprzedaży działając w warunkach czynu ciągłego,

tj. o czyn z art. 43 pkt 1 Ustawy z dnia 26.10.1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w zw. z art. 12 kk.

Sąd Rejonowy w Łukowie wyrokiem z dnia 16 października 2013 r. :

I. oskarżonego **A. M. (1)** uznał za winnego tego, że w bliżej nieustalonych dniach w okresie od stycznia 2008 roku do 23 czerwca 2008 roku w miejscowości J. gmina S. woj. (...) w należącym do niego sklepie spożywczo - przemysłowym wielokrotnie sprzedawał alkohol w postaci piwa działając w warunkach czynu ciągłego i wbrew warunkom zezwolenia dotyczącego jedynie sprzedaży piwa przeznaczonego do spożycia poza miejscem sprzedaży, to jest dokonania przestępstwa wyczerpującego dyspozycję art. 43 ust. 1 Ustawy z dnia 26.10.1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w zw. z art. 12 kk (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r. poz. 1356 ze zm.) i za dokonanie tego czynu na podstawie art. 43 ust. 1 Ustawy z dnia 26.10.1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w zw. z art. 12 kk, przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 43 ust. 1 Ustawy z dnia 26.10.1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, wymierzył oskarżonemu karę grzywny w liczbie 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych, na podstawie art. 33 § 3 kk ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

II. oskarżoną **J. M.** uznał za winną tego, że w bliżej nieustalonych dniach w okresie od stycznia 2008 roku do 23 czerwca 2008 roku w miejscowości J. gmina S. woj. (...) w sklepie spożywczo - przemysłowym należącym do A. M. (1) wielokrotnie sprzedawała alkohol w postaci piwa działając w warunkach czynu ciągłego i wbrew warunkom zezwolenia dotyczącego jedynie sprzedaży piwa przeznaczonego do spożycia poza miejscem sprzedaży, to jest dokonania przestępstwa wyczerpującego dyspozycję art. 43 ust. 1 Ustawy z dnia 26.10.1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w zw. z art. 12 kk (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r. poz. 1356 ze zm.) i za dokonanie tego czynu na podstawie art. 43 ust. 1 Ustawy z dnia 26.10.1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w zw. z art. 12 kk, przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 43 ust. 1 Ustawy z dnia 26.10.1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, wymierzył oskarżonej karę grzywny w liczbie 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych, na podstawie art. 33 § 3 kk ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

III. zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 140 (sto czterdzieści) złotych tytułem kosztów sądowych w zakresie opłaty oraz kwoty po 474,80 (czteryście siedemdziesiąt cztery 80/100) złotych tytułem części kosztów sądowych w zakresie wydatków, zwalniając oskarżonych od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w pozostałej części i wydatkami w tym zakresie obciążając Skarb Państwa.

Od wyroku tego apelację złożyli prokurator i obrońca oskarżonych, którzy zaskarżyli rozstrzygnięcie w całości.

Prokurator w kierunku na niekorzyść oskarżonych zarzucił wyrokowi obrazę przepisu prawa procesowego: art. 413 § 2 pkt. 1 kpk przez sprzeczne z dyspozycją tego przepisu nieprecyzyjne i niekompletne określenie w części dyspozytywnej wyroku przypisanych oskarżonym czynów, polegające na zaniechaniu przytoczenia wynikającego z całokształtu okoliczności sprawy i zebranego w sprawie materiału dowodowego pełnego zespołu znamion czynu zabronionego poprzez pominięcie okoliczności, że oskarżeni, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru sprzedawali alkohol w postaci piwa celem spożycia w miejscu sprzedaży oraz przez zaniechanie przytoczenia podstawy prawnej skazania oskarżonych.

Wskazując na powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uzupełnienie opisu czynów przypisanych oskarżonym A. M. (1) i J. M. wyczerpujących dyspozycję art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jedn. Dz. U. z 2012 r. poz. 1356) w zw. z art. 12

kk o znamiona wielokrotnego sprzedawania, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, alkoholu w postaci piwa celem spożycia w miejscu sprzedaży, wbrew warunkom zezwolenia dotyczącego jedynie sprzedaży piwa celem jego spożycia poza miejscem sprzedaży oraz przez uzupełnienie części dyspozytywnej wyroku o stwierdzenie, że sąd skazuje oskarżonych na podstawie art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jedn. Dz. U. z 2012 r. poz. 1356) w zw. z art. 12 kk.

Obrońca oskarżonych zarzucił wyrokowi:

1. naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na treść orzeczenia w postaci:

- art. 413 § 2 pkt. 1 kpk poprzez niedokładne określenie w wyroku skazującym oskarżonych przypisanego im czynu, w szczególności poprzez brak wskazania, jakie zachowanie oskarżonych stanowiło działanie wbrew warunkom zezwolenia nr (...) na sprzedaż alkoholu;
- art. 4 kpk oraz art. 7 kpk poprzez dokonanie ustaleń faktycznych sprawy jedynie w oparciu o dowody obciążające oskarżonych oraz bezpodstawne zdyskredytowanie, stanowiących przeważającą część całego materiału dowodowego sprawy, dowodów przemawiających na ich korzyść jak również bezpodstawne uznanie impulsywnych reakcji oskarżonego A. M. (1) na treść zeznań świadków jako okoliczność podważającą wiarygodność niektórych zeznań a nadto pominięcie przy dokonywaniu oceny zgromadzonych w sprawie dowodów istniejącego konfliktu pomiędzy oskarżonymi, a świadkami w osobach H. M., T. M., A. M. (2), M. M. (1), M. M. (2), M. W., B. O., J. i K. O., J. O., S. O., W. S., H. S., J. S., A. M. (3), E. M. i S. M. jak również ze świadkiem M. Ś. z racji zarzutów oskarżonych co do sposobu prowadzenia przez tegoż świadka czynności w sprawie;
- art. 424 § 1 pkt. 1 i 2 kpk poprzez zaniechanie wskazania w uzasadnieniu wyroku, w oparciu o które konkretnie dowody i w jakim zakresie Sąd dokonał ustaleń faktycznych sprawy, które dowody uznał za wiarygodne, którym zaś i z jakich przyczyn tej wiarygodności odmówił jak również niewystarczające wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku, bez odniesienia się do strony podmiotowej czynu;
- art. 443 kpk poprzez wydanie w postępowaniu prowadzonym po uchyleniu wcześniejszego wyroku i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania, orzeczenia surowszego dla oskarżonych niż uchylone w zakresie kosztów procesu, od których poniesienia oskarżeni zostali w uchylonym wyroku zwolnieni, pomimo tego, że orzeczenie to zostało zaskarżone jedynie na korzyść oskarżonych;

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku poprzez przyjęcie, że oskarżeni w jakikolwiek sposób zezwalali na spożywanie alkoholu przez klientów sklepu w miejscu jego sprzedaży, jak również przyjęcie, że takowe zachowania oskarżonych miały miejsce w okresie wskazanym w sentencji wyroku.

Mając na względzie podniesione zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonych A. M. (1) oraz J. M. od popełnienia zarzucanych im czynów. Na wypadek nieuwzględnienia powyższego zarzutu, wniósł o uchylenie skarżonego wyroku w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje;

z uwagi na granice zaskarżenia wyroku przez prokuratora, na niekorzyść oskarżonych, należy stwierdzić, że przy prawidłowej ocenie prawnej zachowania oskarżonych wystąpiła ujemna przesłanka procesowa nakazująca umorzenie postępowania z racji przedawnienia karalności.

Oskarżonym zarzucono sprzedaż alkoholu w postaci piwa na miejscu wbrew warunkom sprzedaży. Zezwoleniem nr (...) Wójt Gminy S. udzielił właścicielowi sklepu spożywczo-przemysłowego „(...)” zezwolenia na sprzedaż w tymże sklepie napojów zawierających do 4,5% alkoholu oraz piwa **z przeznaczeniem do spożycia poza miejscem sprzedaży** na czas od dnia 27 grudnia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. (vide zezwolenie k. 9 akt). Właściwe rozumienie warunków zezwolenia pozwalało na sprzedaż piwa w zamkniętych, fabrycznych opakowaniach, takich jak

zakapslowane, oryginalnie zakręcone, czy zakorkowane butelki, bądź puszki. Wbrew warunkom zezwolenia byłaby sprzedaż piwa w opakowaniach otwartych z przeznaczeniem do konsumpcji w lokalu takich jak piwo nalewane z beczki, czy saturatora do szklanek, kieliszków, kubków czy kufli, ewentualnie w otwartych butelkach podawanych z naczyniem umożliwiającym spożycie w miejscu sprzedaży. Jak ustalił Sąd Rejonowy oskarżeni w okresie zarzutu nie sprzedawali piwa klientom do konsumpcji na miejscu w opakowaniach otwartych, sprzedawali jedynie piwo w zamkniętych opakowaniach, tj. zakapslowanych butelkach lub puszkach. W okresie zarzutu aktu oskarżenia sprzedający natomiast pozwalali klientom spożywać zakupione piwo w sklepie, bądź w jego pobliżu. Tak poczynionych ustaleń faktycznych nie zakwestionował prokurator we wniesionej apelacji na niekorzyść oskarżonych. Takie zachowanie oskarżonych natomiast nie realizuje znamion zarzuconego występku, ani żadnego innego przestępstwa. Spożywanie alkoholu w miejscu jego zakupu, nie przeznaczonym do konsumpcji na miejscu stanowi wykroczenie z art. 43 pkt. 2a cytowanej ustawy. Popelnia je ta osoba, która spożywa alkohol. Ustalone przez Sąd Rejonowy zachowanie oskarżonych należy natomiast ocenić przez pryzmat znamion wykroczenia przewidzianego w art. 54 k.w.

Warunki zezwolenia na sprzedaż alkoholu nakładały na osoby sprzedające w sklepie obowiązek zawiadomiania organów stojących na straży porządku publicznego o zachowaniach osób dokonujących zakupu alkoholu i naruszających przepisy ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Stosowne pouczenie w formie wyciągu z ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi umieszczone zostało na drugiej stronie zezwolenia (vide k. 9v. akt – art. 18 ust.10 ustawy). Nie dopełniając tego obowiązku i zezwalając klientom sklepu na spożywanie alkoholu w sklepie i jego obrębie oskarżeni wykraczali przeciwko przepisom o zachowaniu się w miejscach publicznych. Takim zachowaniem realizowali znamiona wykroczenia przewidzianego w art. 54 k.w. Z uwagi na to, że od czasu popełnienia tych wykroczeń minęło już przeszło dwa lata, ich karalność zgodnie z uregulowaniem zawartym w art. 45 § 1 k.w. uległa przedawnieniu. W tym stanie rzeczy, na podstawie powołanych w sentencji wyroku przepisów należało umorzyć postępowanie w sprawie.

Mając na uwadze zaprezentowaną motywację, nie dostrzegając uchybień wymienionych w art. 439 i art. 440 k.p.k., które należałoby uwzględnić z urzędu, Sąd odwoławczy na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. orzekł jak w wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu oparto na art. 632 pkt.2 k.p.k.